

Bitja solzé, bolečina,
čas, ki je bil ali je,
z odtekanjem tega vina
cvete in odteka vse,
seva eon za eonom,
več ni o kopnem sledu —
zdaj sanje, bogove in krono
vrni temačnemu slu.

SPEVI

Gottfried Benn

I.

O, ko bilí bi svoji praočetje!
Le kepa tople sluzi sred močvar.
Življenje, smrt, rojevanje, spočetje
bi nemo strujali skoz našo tvar.

Zelenkast algin list, samo ameba,
v dežjú izprani prod, navzdol težèč.
Že trup libele, že perot galeba
je mnogo — in trpela bi preveč.

II.

Nevredno je ljubiti, koprneti
in ničev up je, vsak brezup, porog.
Bogovi smo, z otožnostjo prežeti,
vendar pogosto nam je v mislih bog.

Mehak zaliv... Temoten mir v vejevju.
Zvezde ko težko cvetje iz snega.
Neslišno panterji drse po drevju.
Vse je obala... Večen je klic morjá — —

Prevedel Peter Levec